

Одговор Синоду или како сам постао "посебно жалостан пример"

Пише: Василије Крестић
петак, 22 септембар 2023 10:46

Све који су се с пуно поштовања и уважавања и пре неколико година и у најновије време обраћали Светом архијерејском синоду Српске Православне Цркве и Његовој светости молбом да због непримерених изјава о броју жртава у почињеном геноциду у НДХ и Јасеновцу, као и о кардиналу Алојзију Степинцу смени пакрачког владика Јована с положаја председника Управног одбора Музеја жртава геноцида, Синод је прогласио "класичним лицемерима".

Синод се својим понашањем изоловао од верника. Мишљења верника њега не занимају. Од њих он тражи да буду бесловесни послушници. Игнорише њихове молбе. На њих не одговара. Не одазива се чак ни на дописе Српске академије наука и уметности који се тичу проблема фалсификовања историје. Таквим својим ставом од народа отуђени Синод створио је масу незадовољника коју је назвао "класичним лицемерима"

Као један од тих не обичних, него "класичних лицемера" који не само као припадник православне вере већ и професионално као историчар добро познаје вишезначну улогу Српске Православне Цркве током њене многовековне прошлости, желим да нагласим да веома поштујем ту нашу институцију, а да њене представнике вреднујем по заслугама.

Увек сам желео и данас желим да наша Црква у сваком погледу напредује, да буде у свему узорна, да на најбољи начин служи и Богу и народу. Због тога сам, кад приметим да у њој нешто није како ваља, спреман на то да у границама својих скромних знања, с најбољим намерама, не желећи никога да увредим и повредим, скренем пажњу и јавно се огласим да кажем шта није добро, ко, како и чиме урушава њен углед. Због такве моје особине постао сам, по оцени Синода, "жалостан пример".

Синод је једноставно, с позиција које има, не много рационално и објективно, повећу групу интелектуалаца, иза којих стоји маса верника, која му се снисходљиво и с пуно поштовања обраћала, дисквалификовао, и означио као незналице.

Одговор Синоду или како сам постао "посебно жалостан пример"

Пише: Василије Крестић
петак, 22 септембар 2023 10:46

Синод се својим понашањем изоловао од верника. Мишљења верника њега не занимају. Од њих он тражи да буду бесловесни послушници. Игнорише њихове молбе. На њих не одговара. Не одазива се чак ни на дописе Српске академије наука и уметности који се тичу проблема фалсификовања историје. Таквим својим ставом од народа отуђени Синод створио је масу незадовољника коју је назвао "класичним лицемерима".

Патријарх није био спреман да смени владика Јована с положаја на који га је поставила Црква у Музеју жртава геноцида, који у неколико последњих година, од када је Музеј под контролом пакрачког владике, упорно ради на смањивању броја српских жртава у читавој НДХ и у Јасеновцу

Међу тим интелектуалцима, "класичним лицемерима", ја сам, по оцени Синода, "посебно жалостан пример". Такав сам постао из следећег разлога. Пре годину дана имао сам част да с неколико колега будем примљен код патријарха. Том приликом било је речи о смени владике пакрачког с положаја председника Управног одбора Музеја жртава геноцида и о патријарховом залагању за то да се ми, православни Срби, молимо и за душе наших убица – усташа, пошто они, по његовом суду, и нису Хрвати јер су се својим злочинима искључили из хрватског националног корпуса.

Одговор Синоду или како сам постао "посебно жалостан пример"

Пише: Василије Крестић
петак, 22 септембар 2023 10:46

Тај разговор није уродио никаквим плодом, али је показао да смо Његова светост и ја, у вези с оба питања о којима смо расправљали, на сасвим супротним позицијама. Патријарх није био спреман да смени владика Јована с положаја на који га је поставила Црква у Музеју жртава геноцида, који у неколико последњих година, од када је Музеј под контролом пакрачког владике, упорно ради на смањивању броја српских жртава у читавој НДХ и у Јасеновцу.

После тога усудио сам се да и о благонаклоном патријарховом ставу према владика Јовану и о залагању Његове светости да се молимо за душе српских убица обавестим нашу јавност. Тиме сам се замерио Његовој светости, па је он на седници Синода одржаној 14. овог месеца показао да је спремнији да опрости злодела усташким убицама него мени, који сам се усудио да јавно изразим своје неслагање с његовим ставовима, мишљењима и препорукама.

Захвалан сам Синоду што ми је одао признање да сам "угледан и заслужан". То је први и једини пут да Црква после мог дуже него полувековног научног рада, изрекне такво признање. Међутим, чудан је контекст у којем је то признање изречено. У целини он гласи овако:

"Посебно је жалостан пример једног угледног и заслужног академика који није осетио потребу да се јавно осврне на поновљене изјаве председника САНУ да су Косово и

Одговор Синоду или како сам постао "посебно жалостан пример"

Пише: Василије Крестић
петак, 22 септембар 2023 10:46

Метохија изгубљена ствар и да од њих треба дићи руке, али се зато ревносно бави темом броја јасеновачких жртава, што је у реду, али уз инсинуацију да Српска Црква институционално стоји иза инкриминисане изјаве једног од њених епископа, што није у реду”.

Када Синод пише о нападима на епископа Јована, њему смета што се критичари, који траже смену тог владике, позивају на његову изјаву коју је о броју српских жртава дао пре више година. Другим речима, Синод покушава да ублажи нерасположење према владики, да убеди читаоце да је то давно прошло време, да његова изјава више није од значаја, да је треба занемарити и заборавити.

Међутим, време као фактор који може да послужи као олакшавајућа околност за владика не важи за "угледног и заслужног" академика премда је поменуто изјаву председник Костић дао пре више од осам година.

Одговор Синоду или како сам постао "посебно жалостан пример"

Пише: Василије Крестић
петак, 22 септембар 2023 10:46

Да ли свесно или случајно, Синод је заборавио да каже да је академик Крестић после Костићеве изјаве у више наврата саопштио, а у листу Печат, бр. 650, од 29. јануара 2021. и написао: "Ја не делим мишљење председника САНУ господина Костића да су Косово и Метохија и де фацто и де јуре изгубљени и да Србија због тога треба од њих да дигне руке, да их препусти Шиптарима".

Кад је реч о кључном питању о којем је Синод расправљао, о оставци владике Јована на положај председника Управног одбора Музеја жртава геноцида, Синод је нагласио да је његова изјава о броју српских жртава, "потпуно нетачна и крајње штетна"

Није ми познато да је тако нешто учинила и Српска Православна Црква. Штавише, њени највиши представници су после Костићеве изјаве били чести гости САНУ. У сваком случају нису на неки начин осудили Костића нити се оградиле због његове изјаве која је изазвала буру у нашој јавности. Један од првосвештеника који су у то време тражили и добили пријем код председника Костића био је и владика Јован Ђулибрк.

После свега реченог, поставља се питање из којих разлога је Синод поставио ово питање које се тиче Костића кад оно нема баш никакве везе с темом о којој је на својој седници расправљао и одлучивао. Очигледно је да је Синод на некоректан начин желео да покаже и докаже да сам недоследан, да сам према Костићу болећив, а према Његовој светости оштар и хиперкритичан, да имам двоструке критерије, да сам, заправо, нечастан и неправедан.

Кад је реч о кључном питању о којем је Синод расправљао, о оставци владике Јована на положај председника Управног одбора Музеја жртава геноцида, Синод је нагласио да је његова изјава о броју српских жртава, "потпуно нетачна и крајње штетна".

Одговор Синоду или како сам постао "посебно жалостан пример"

Пише: Василије Крестић
петак, 22 септембар 2023 10:46

Пише: Василије Крестић
петак, 22 септембар 2023 10:46

[\(autograf.hr\)](#)